

ת"פ 14541/12/14 - מדינת ישראל נגד מרדכי נחמיאס

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 14541-12-14 מדינת ישראל נ' נחמיאס

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרדכי נחמיאס

הנאשם

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום, אשר בו יחסו לו עבירות של **התפרצות למקום מגורים** - לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. כמפורט בכתב האישום ביום 5.6.14, בין השעות 10:30 - 11:30, התפרץ הנאשם לדירה ברעננה השייכת למרדכי דה לה פואנטה (להלן: "המתלונן"), בכוונה לבצע גניבה. הנאשם פתח את דלת הכניסה שהייתה נעולה, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה ונכנס לדירה. בהמשך לכך, נטל הנאשם טבעת זהב, ושני שעונים עתיקים.
3. ביום 3.01.16 תוקן מעט כתב האישום, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדותיו, והורשע בעבירה שיוחסו לו. לבקשת ההגנה וחרף התנגדות המאשימה, הורה בית המשפט על שליחת הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, מבלי שהוסכם דבר לעניין העונש.
4. עוד יצוין כי התקבלה בעניינו של הנאשם חוות דעת ממונה שלילית, על כן אפשרתי לנאשם הזדמנות נוספת, ובחוות הדעת המשלימה נמצא לנאשם מקום השמה.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן עולה כי, מדובר בנאשם בן 56 נשוי ואב לחמישה ילדים, בעל רקע של התמכרות לסמים, וסובל מבעיות רפואיות (סכרת וצהבת). מזה מספר שנים עובד בעבודות מזדמנות, כחלק ממאמציו לפרנס את משפחתו, כמו כן מתמודד עם חובות כבדים, אותם צבר במשך השנים עקב אי תשלום מזונות לילדו הבכור מזוגיות קודמת, ואלו היוו את הרקע לביצוע העבירה. לנאשם עבר פלילי ארוך שנים, כשבגיל

17 ריצה את מאסרו הראשון, לא התגייס לצה"ל בשל מעורבותו הפלילית והיותו מכור לסמים, באותה עת. כשבמהלך השנים ריצה 6 מאסרים, בעבירות רכוש ואללימות, וכיום לא עומדים נגדו תיקים פתוחים.

6. בשנת 1995 במהלך שהותו בכלא ערך ניסיון נוסף להיגמל משימוש בסמים, עבר הליך גמילה משמעותי שבעקבותיו שמר על ניקיון מסם במשך 10 שנים. לאחר מכן חווה נסיגה וחזרה לשימוש בסמים עד שנת 2010, עת השתלב ביחידה לטיפול בהתמכרויות בחולון ועבר הליך טיפולי בן שלוש שנים, ומאז ועד היום מצליח לשמור על ניקיונו מסמים.

7. הנאשם משולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן מזה יותר משנה כשבמסגרת תיק אחר הוטל עליו צו מבחן וביצוע 200 שעות של עבודות של"צ, אותן השלים כנדרש. הנאשם הקפיד להגיע למפגשים באופן סדיר, וגילה נכונות לקדם את עצמו ברמה האישית והתעסוקתית. התרשמות שירות המבחן היא שניכר כי הקשר הקבוע שמקיים הנאשם עם שירות המבחן ושירות הרווחה, מהווה עבורו גורם תומך, מכוון ומחזק. הנאשם מבין את חומרת מעשיו, מביע חרטה, ועושה ככל יכולתו לשיקום חייו. לפיכך ממליץ שירות המבחן להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 80 שעות, ובנוסף להעמידו בצו מבחן לתקופה נוספת.

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד רווה, עמד על חומרת המעשה המיוחס לנאשם ועל הפגיעה הקשה שנגרמה למתלונן ומשפחתו. עוד הדגיש שהנאשם לא הודה מיד, אלא ניהל הליך הוכחות במהלכו העיד המתלונן, ורק בסופו הודה. המאשימה לא התעלמה מהאמור בתסקיר ומכך שהנאשם עושה מאמצים לשינוי דרכיו, אך סבורה שאין בכך כדי לבסס סטייה כה קיצונית ממתחם הענישה ההולם מעשי הנאשם ועל כן התנגדה להמלצות שירות המבחן. לשיטתה, יש למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של טווח הענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, הכוללת, בין היתר, פיצוי המתלונן.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד רזניק, אף היא לא המעיטה מחומרת המעשה המיוחס לנאשם. עם זאת, סבורה שנוכח הליך שיקום נושא פירות שעובר הנאשם בשנים האחרונות, מצבו הרפואי הרעוע, ניקיונו מסמים, וחלופי הזמן, יש מקום לאמץ המלצת שירות המבחן.

10. הנאשם בדברו האחרון הביע בושה וחרטה מלאה על מעשיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה. ובתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי.

12. כתוצאה מביצוע העבירה בגינה הורשע הנאשם, נפגעו מספר ערכים חברתיים וביניהם, הזכות לקניין והזכות לפרטיות ולתחושת ביטחון. כמו כן קיימת בביצוע עבירות מסוג זה מסוכנות אינהרנטית נוכח האפשרות להתפתחות אלימה של האירוע.

13. מידת הפגיעה בערכים מוגנים אלה היא בינונית - נמוכה. שכן הנאשם התפרץ לבית דרך דלת הכניסה כשהייתה נעולה בדרך שאינה ידועה ונטל רכוש המתלונן. הדברים מקבלים חיזוק בעדות המתלונן אשר סיפר על עוגמת הנפש שנגרמה לו והערך הרגשי של התכשיטים שנגנבו, בין היתר טבעת נישואין ותכשיטים מבית אמא.

14. עבירות התפרצות למקום מגורים לשם ביצוע עבירות גניבה ועבירות רכוש הן חמורות, ונאמר עליהן לא פעם כי הן מהוות 'מכת מדינה' ויש להוקיען מהחברה. כמו כן מידת הפגיעה בערכים החברתיים נמדדת בין היתר, לפי היקף הגניבה, זהות הקורבן ומידת הפגיעה. יפים לעניין זה, דברי כב' השופט מלצר בע"פ 74533/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.08):

"..הפריצה אינה רק לבית- מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא אישי- משפחתי השמור ביותר של האדם, נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר"

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב שנע בין 8 חודשים ועד 18 חודשי מאסר. ראו רע"פ 8637/14 וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל (13.01.15). עוד ראו : בעפ"ג 30105-07-12 (מח-מרכז) **אפנסייב נ' מדינת ישראל** (23.10.2012), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בשני תיקים בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב ובעבירות נלוות, כשנגזרו עליו 11 חודשי מאסר בפועל. וכן, עפ"ג 28931-05-14 (מח-חיפה) **מדינת ישראל נ' בלאן** (15.7.2014), התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי העמיד עונשו על 9 חודשי מאסר בפועל.

16. עוד במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות (סעיף 40ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: מדובר בעבירות אשר לא קדם להן תכנון או תחכום. אמנם הכניסה לבית לא גרמה נזק אך נגב למתלונן רכוש יקר ערך רגשי.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם הענישה ההולם בעבירה בה הורשע הנאשם ובנסיבותיה הינו החל משמונה חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד ענישה נלווית הכוללת גם רכיבים כלכליים בדמות קנס ופיצוי.

סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום

18. בסעיף 40ג'(ב) לחוק העונשין נקבע כי: בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים

לנאשם, "...ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40ה'".

19. סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין קובע כך: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."**

20. התשובה לשאלה אילו מן המקרים ייחשבו כשיקום כמשמעותו בסעיף 40ד' לחוק ואילו לא, היא מורכבת ותלויה במספר פרמטרים, בין היתר חומרת העבירה, נסיבות הנאשם, טיבו של הליך השיקום והסיכון להישנות עבירות. לשון סעיף 40ד' לחוק מלמדת, כי לעיתים כאשר "נאשם השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם", עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול. ראו רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל (23.10.12). ואולם, אין די בנאשם המראה נכונות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך משמעותי המגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר. ראו ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.07.13). לתסקיר שירות המבחן בהקשר זה מעמד משמעותי ביותר, אם כי כמובן שאינו מחייב את בית המשפט.

21. לא כל מקרי השיקום יובילו בהכרח למסקנה, כי אין מקום לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל. ראו לעניין זה רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.01.14) וכן רע"פ 5354/12 קובר נ' מדינת ישראל (12.7.12). לעומתם, קיימים מקרים לא מעטים שיצדיקו חריגה ממתחם העונש ההולם והימנעות משליחת הנאשם למאסר בפועל ואפילו בדרך של עבודות שירות.

22. בענייננו, שוכנעתי שהנאשם מצוי בתהליך שיקום ממושך, אפקטיבי המוכיח את עצמו. על כך אין חולק. הנאשם נקי מסם במשך שנים רבות, ולא שב לעולם הסמים גם כאשר היה שרוי במצוקה קשה. הנאשם משולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן מזה כשנתיים, תחילה במסגרת תיק אחר במסגרתו נדון, בין היתר, לצו מבחן וביצוע 200 שעות של"צ, אותן ביצע לשביעות רצון ממוניו.

23. עם זאת, אין בהליך השיקום שעבר כדי להקהות לחלוטין מחומרת המעשה בו הורשע, הפגיעה הקשה במתלונן ומשפחתו ועוגמת הנפש שנגרמה לו. אדרבא, הציפייה מנאשם שעבר הלך שיקום הינה כי יימנע מביצוע עבירות גם במצבי דחק ומצוקה. הנאשם שלפניי, ביצע המעשים המיוחסים לו, בעיצומו של הליך שיקום, וגם אם לא היה במצוקה הכלכלית בה היה שרוי כדי לדרדרו שוב לעולם הסמים, בחר ליטול רכושו של אחר ע"י פגיעה בפרטיותו וכניסה לביתו, חלף התמודדות נורמטיבית המצופה ממנו.

24. אשר על כן, מצאתי כי יש במקרה שלפניי כדי להביא לסטייה לקולא ממתחם הענישה ההולם אך לא ניתן לפטור הנאשם מריצוי עונש של מאסר בפועל. כבר נקבע כי לאינטרס השיקום יש ליתן משקל נכבד בין שיקולי הענישה השונים, אך אין הוא עומד לבדו. **"אף אם תסקיר שירות המבחן המליץ שלא להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל, מתוך דגש על האינטרס השיקומי, אין לשכוח כי הוא מהווה אך חלק**

אחד ממארג השיקולים העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בקובעו את הענישה הפלילית הראויה" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל, 23.1.13).

25. בדרך זו של מתן משקל להליך שיקום מבלי לסטות ממתווה ענישה הכולל מאסר בפועל, הילך בית המשפט העליון במספר לא מבוטל של מקרים המזכירים את זה שלפנינו: כך ברע"פ 8637/14 וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל (13.01.15), נדון נאשם נטול עבר פלילי שעבר הליך שיקום מוצלח, והורשע בביצוע שתי עבירות התפרצות, ל-16 חודשי מאסר. ערכאת הערעור הקלה מעט בעונשו והפחיתה עונשו לשנת מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה. ברע"פ 1383/15 לב ארי נ' מדינת ישראל (3.3.15), הורשע נאשם שעבר הליך שיקום, בביצוע שתי עבירות התפרצות ונדון לעבודות שירות. עונשו הוחמר ע"י ערכאת הערעור לשנת מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה. ברע"פ 4079/16 מחמוד מחמוד נ' מדינת ישראל (24.05.16) נדון נאשם משוקם לעונשי של"צ וצו מבחן, עונשו הוחמר ע"י ערכאת הערעור ל-10 חודשי מאסר, בקשת הערעור שהגיש, נדחתה. עוד ראה רע"פ 8339/15 קדוש נ' מדינת ישראל (19.05.16), שם הושתה על נאשם שנת מאסר בגין עבירות רכוש, על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בצו של"צ.

26. על כן אני סבורה שבאיזון המתאים בין השיקולים השונים, נסיבות המעשה ונסיבות הנאשם שיפורטו להלן, יש מקום לסטות סטייה מתונה ממתחם העונש ההולם למטרות שיקום באופן שיכלול גם רכיב של ענישת מאסר בפועל הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות.

27. בגזירת דינו של הנאשם, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובין היתר בגילו המבוגר, במצבו הבריאותי והמחלות מהן סובל, ובכך שעברו הפלילי בחלקו התיישן. כמו כן יש ליתן משקל לחלוף הזמן, שכן ממועד ביצוע העבירה, מזה שנתיים, ניכר כי הנאשם עבר שינוי, ממשיך לשמור על ניקיונו מסמים, עובד ותורם מעצמו, ולא היה מעורב בפלילים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי, הביע חרטה כנה, שיתף פעולה עם שירות המבחן, ועם שירות הרווחה, השתלב בהליך טיפולי ומגייס כל מאמציו לשם שיקומו.

28. תעיד על כך גם אסופת מסמכים שהציג הנאשם המלמדת שנוטל חלק בסיוע למכורים לסמים, ומגלה רצינות והתמדה בלימודיו להכשרת מדריכים חברתיים במרכז בית חם "בית אסתר". (ראה נ/1).

29. עוד מצאתי ליתן משקל להתנהלותו החיובית של הנאשם מול שירות המבחן, כשבהליך אחר, שיתף פעולה כנדרש במסגרת צו מבחן וביצע כראוי את עבודות השל"צ שהוטלו עליו.

סוף דבר

30. על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, מצאתי למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 50 יום שירוצה בדרך של עבודות שירות ב"מפעל חסד יד ביד", ברחוב דרך בית הדין 10

עמוד 5

בלוד, בימים א'-ה' כ-8.5 שעות יומיות, וזאת החל מיום 4.01.17.

- ב. בית המשפט מבהיר לנאשם, כי אם לא ימלא כנדרש אחר הוראות הממונה ניתן יהיה להמיר עבודות השירות במאסר ממש.
- ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.
- ד. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ה. פיצוי המתלונן בסכום של 2,500 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.16.
- ו. מעמידה הנאשם בצו מבחן למשך שנה.

עותק מגזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן, הנאשם וב"כ עו"ד טלי רזניק.